

Istungidokument

A9-0204/2020

3.11.2020

RAPORT

COVID-19 puhangu välispoliitiliste tagajärgede kohta
(2020/2111(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Hilde Vautmans

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	16
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	17

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

COVID-19 puhangu välispoliitiliste tagajärgede kohta (2020/2111(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut (ELi leping),
- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 8. aprilli 2020. aasta ühisteatist ELi üleilmse tegevuse kohta seoses COVID-19ga (JOIN(2020)0011),
- võttes arvesse komisjoni 22. aprilli 2020. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus makromajandusliku finantsabi andmise kohta laienemis- ja naabuspartneritele COVID-19 kriisi tingimustes (COM(2020)0163),
- võttes arvesse komisjoni 29. aprilli 2020. aasta teatist „Lääne-Balkani riikide toetamine COVID-19 puhanguga võitlemisel ja pandeemiajärgsel taastumisel. Komisjoni panus ELi ja Lääne-Balkani riikide juhtide 6. mai 2020. aasta kohtumise eel“ (COM(2020)0315),
- võttes arvesse kõrge esindaja Josep Borrelli 5. mail 2020 Euroopa Liidu nimel tehtud avaldust inimõiguste kohta koroonaviiruse pandeemia ajal,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 2532 (2020) vaenutegevuse lõpetamise kohta koroonaviirushaiguse (COVID-19) pandeemia tingimustes ja ÜRO peasekretäri António Guterresi toetamise kohta,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Michelle Bachelet' üleskutset uuesti hinnata ulatuslike majandussanktsioonirežiimide mõju COVID-19 pandeemia tingimustes,
- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 10. juuni 2020. aasta ühisteatist „Võitlus COVID-19 kohta levitatava väärinfoga – faktid selgeks“ (JOIN(2020)0008),
- võttes arvesse Euroopa välisteenistuse 1. aprillil 2020 ja 20. mail 2020 avaldatud ajakohastatud eriaruannet „Short Assessment of Narratives and Disinformation around the COVID-19/Coronavirus Pandemic“ („Lühihinnang COVID-19/koroonaviiruse puhangut puudutavatele narratiividele ja desinformatsioonile“),
- võttes arvesse komisjoni presidendi Ursula von der Leyeni 16. septembri 2020. aasta kõnet Euroopa Liidu olukorra kohta,
- võttes arvesse komisjoni 25. märtsi 2020. aasta suuniseid kriitilise tähtsusega Euroopa varade ja tehnoloogia kaitsmise kohta praeguses kriisiolukorras,
- võttes arvesse komisjoni 16. juuni 2020. aasta konsultatsiooniteadet „Uuendatud kaubanduspoliitika tugevama Euroopa nimel“,

- võttes arvesse nõukogu 8. juuni 2020. aasta järeldusi Euroopa tiimi üleilmse tegevuse kohta seoses COVID-19ga,
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 17.–21. juuli 2020. aasta kohtumise järeldusi taastekava ja mitmeaastase finantsraamistiku (2021–2027) kohta,
 - võttes arvesse 28. juunil 2016 avaldatud Euroopa Liidu üldist välis- ja julgeolekupoliitika strateegiat,
 - võttes arvesse nõukogu 13. juuli 2020. aasta järeldusi, milles sätestatakse ELi prioriteedid ÜROs ja ÜRO Peaassamblee 75. istungjärgul, teemal „Mitmepoolsuse ning tugeva ja tõhusa, kõigile kasu toova ÜRO toetamine“,
 - võttes arvesse Euroopa – Ladina-Ameerika parlamentaarse assamblee (EuroLat) kaasesimeeste 30. märtsi 2020. aasta deklaratsiooni COVID-19 pandeemia kohta,
 - võttes arvesse oma 17. aprilli 2020. aasta resolutsiooni ELi kooskõlastatud meetmete kohta võitluses COVID-19 pandeemia ja selle tagajärgede vastu¹,
 - võttes arvesse ÜRO kestliku arengu tegevuskava aastani 2030, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 25. septembril 2015. aastal, ja kestliku arengu eesmäärke,
 - võttes arvesse oma 11. detsembri 2018. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile humanitaarviisade küsimuses²,
 - võttes arvesse ELi 8. detsembri 2008. aasta suuniseid, mis käsitlevad naistevastast vägivalda ja võitlust kõikide naiste diskrimineerimise vormide vastu,
 - võttes arvesse Veneetsia komisjoni hea valimistava eeskirja,
 - võttes arvesse nõukogu aastaaruannet Euroopa Parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 54,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A9-0204/2020),
- A. arvestades, et COVID-19 on põhjustanud ülemaailmse pandeemia, mis mõjutab miljoneid inimesi, põhjustades enneolematu ülemaailmse tervishoiu-, majandus-, sotsiaal- ja humanitaarkriisi, tekitades ülemaailmses juhtimises süsteemseid pingeid, millel on kaugeleulatuvad ja pikaajalised tagajärjed rahvusvahelistele suhetele, mis mõjutavad ELi välispoliitika ning julgeoleku ja kaitse põhiaspekte nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool seda; arvestades, et EL on olnud väärinfo ja küberrünnakute sihtmärk ning on toimunud muid pahatahtlikke sekkumisi kolmandate osaliste poolt eesmärgiga destabiliseerida ELi institutsioone ja liikmesriike;
- B. arvestades, et pandeemia mõjutab ebaproportsionaalselt kõige haavatavamaid riike ning arvestades, et mõned riigid maailmas ei ole reageerinud ega ole võtnud kiireid ja

¹ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0054.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0494.

piisavaid julgeolekumeetmeid epideemia ohjeldamiseks; arvestades, et Hiina valitsus pisendas alguses COVID-19 puhangu tähtsust; arvestades, et narratiivid, milles rõhutatakse COVID-19 olukorrale viidates rohkem geograafilist kui meditsiinilist konteksti, on häbimärgistavad; arvestades, et viirus on tapnud kogu maailmas ligikaudu miljon inimest ja näidanud, et seda on võimalik kontrollida ja leevendada üksnes riikidevahelise koordineerimise ja solidaarsuse kaudu;

- C. arvestades, et ELil on kohustus tegutseda ülemaailmse osalejana ja kohandada oma prioriteete ja poliitikat, sealhulgas välispoliitikat, kooskõlas muutuva geopoliitilise olukorraga maailmas ja üleilmse COVID-19 vastase võitlusega; arvestades, et EL peab tegutsema juhirollis prognoositaval viisil, kaitstes mitmepoolsetes ja rahvusvahelistes jõupingutustes põhiõigusi ja õigusriigi põhimõtet, ning toimima vastavalt oma positsioonile ülemaailmses majanduses; arvestades, et COVID-19 kriis on tõstnud taas esile vajaduse tugevdada mitmepoolsust ja reeglitepõhist korda ülemaailmsete probleemide paremaks lahendamiseks;
- D. arvestades, et pandeemia ning selle majanduslik ja sotsiaalne mõju võivad veelgi võimendada tajutavast ebavõrdsusest ja tõrjutusest tulenevaid poliitilisi mureküsimusi; arvestades, et ülemaailmne majanduslangus on eriti rängalt mõjutanud kõige haavatavamaid majandusi; arvestades, et COVID-19 puhang on kogu maailmas süvendanud püsivat ravimite puuduse probleemi, millel on drastilised tagajärjed arengumaade jaoks;
- E. arvestades, et pandeemia on raskendanud haavatavate inimeste kriitilist humanitaarolukorda eelkõige konfliktipiirkondades, põgenikelaagrites ja ebakindlates riikides, samuti põlisrahvaste kogukondades; arvestades, et EL on korranud ÜRO üleskutset kehtestada viivitamata ülemaailmne relvarahu ja leevendada pandeemiaga seotud sanktsioone, et tagada koroonaviiruse vastu võitlemiseks hädavajaliku varustuse tarnimine; arvestades, et sellest tulenevalt oleme tunnistajaks ülemaailmse vabaduse ja demokraatia vähenemisele, mis seab juba kriisis oleva mitmepoolse korra veelgi suurema surve alla;
- F. arvestades, et vägivaldses suhtes olevad naised kogu maailmas olid sunnitud püsima kodus, olles seega pikema aja jooksul väärkohtleja meelevaldas; arvestades, et perevägivalda abiliinid ja varjupaigad üle kogu maailma teatavad üha suurenevast abivajajate hulgast ning mitmes riigis on perevägivaldast teatamise juhtumite ja hädaabikõnede arv alates suhtlemisdistanti meetmete kehtestamisest kasvanud 25 %;
- 1. kinnitab, et COVID-19 pandeemia ülemaailmne puhang on rahvusvahelises keskkonnas pöördelise tähtsusega, mitmekordistab ohte ja kiirendab maailmakorras muutuste toimumist; rõhutab, kui oluline on tugevdada ELi sisemist vastupanuvõimet, arendada uusi partnerlusi ja tugevdada liidu mitmepoolsust toetavat seisukohta ülemaailmsel tasandil, võttes kindlameelseid ja kooskõlastatud välispoliitilisi meetmeid;
- 2. väljendab heameelt, et on loodud Euroopa tiim ja koroonaviirusele ülemaailmse reageerimise algatus, mis aitavad partnerriikidel võidelda koroonaviiruse mõjuga piiriülesele koordineerimisele; väljendab heameelt ELi tegevuse koordineerimise üle G7, G20, ÜRO, Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO), Maailma Toiduprogrammi ja teiste rahvusvaheliste partneritega, mis aitab edendada ühtset ja kaasavat ülemaailmset

reageerimist pandeemiale, leevendada laiemat mõju ühiskonnale ja majandusele ning vähendada destabiliseerimise ohtu;

3. peab kahetsusväärseks, et COVID-19 kriisi algetapis puudus ülemaailmne juhtimine ja koordineeritud rahvusvaheline reageerimine; mõistab hukka kriitilise tähtsusega teabe varjamise; on vastu isolatsionistlike lahenduste otsimisele; on kindlalt vastu autoritaarse natsionalismi kasvule, riigi rahastatud väärinfo levitamise kampaaniatele ja valepropaganda edendamisele, mis tekitab usaldamatust, õõnestab demokraatlikke ühiskondi ja rahvusvahelist koostööd ning tõstatab küsimusi ELi rolli kohta maailmas; toonitab, et ülemaailmne koostöö, kaasav ülemaailmne lähenemine ja kooskõlastamine on ülemaailmse tervisekriisi ja muude ülemaailmsete ohtude tõhusaks lahendamiseks hädavajalikud;
4. rõhutab, et vaatamata COVID-19 pandeemiale peaksid ELi partnerriigid õigusloomeprotsessi käigus jätkama reformidega, võtma korruptsioonivastast võitlust tõsiselt ning pühendumata inimõiguste ja vähemuste põhiõiguste austamisele ja rakendamisele kooskõlas oma rahvusvaheliste kohustuste ja antud lubadustega;
5. taunib asjaolu, et mõned valitsused ja poliitilised juhid kogu maailmas kasutavad kriisi kui võimalust võtta endale liiga palju volitusi ja täita oma poliitilisi eesmärgi, piirates inimõigusi, õõnestades demokraatlikke standardeid, nõrgendades õigusriiki, vähendades parlamentide rolli, piirates meediavabadust, õhutades vihkamist vähemuste vastu, korraldades desinformatsioonikampaaniaid ELi-meelsete reformide ja väärtuste vastu ning kahjustades rahvusvahelist koostööd; rõhutab, et mis tahes erakorraline seisukord peab sisaldama lõpetamisklauslit; tunneb muret selle pärast, et maailma eri linnades koroonaviiruse vastu protestivatesse meelevaldustesse on sageli sisse imbunud äärmusrühmitusi, kes meelevaldustega manipuleerivad, ja meelevaldajad nimetavad viirust pettuseks;
6. peab kahetsusväärseks, et COVID-19 puhangu tagajärjed on teravdanud kogu maailmas sotsiaal-majanduslikku ebavõrdsust ning mõjutavad ebaproportsionaalselt kõige vaesemaid ja kõige ebasoodsamas olukorras olevaid, tõrjutud ja kaitseta ühiskonnarühmi, sealhulgas rändajaid; mõistab hukka COVID-19ga nakatunute igasuguse tõrjumise ja diskrimineerimise ning kutsub kolmandaid riike ja ELi liikmesriike üles leevendama pandeemia sotsiaalset mõju;
7. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles kriisi globaalset mõju arvestades 2016. aasta üldist strateegiat läbi vaatama, et kajastada neid geopoliitilisi muutusi, tagamaks, et ELi tegevus oleks strateegilisem ja et EL täidaks oma osa pärast Teist maailmasõda loodud reeglitepõhise mitmepoolse maailmakorra kaitsmisel, edendamisel ja arendamisel, ning võtma demokraatia toetamine ja inimõiguste kaitse Euroopa tiimi esmaseks eesmärgiks, kaasates selle ülesande täitmisel Euroopa Parlamendi oma olemasolevate demokraatia ja õigusriigi toetamise vahendite ja mehhanismidega;

Muutunud geopoliitiline tasakaal pärast COVID-19

8. võtab murelikult teadmiseks, et geopoliitiline konkurents ja pinged on COVID-19 puhangu järel teravnenud ning tunnistab, et Euroopa Liit peab alles kinnitama oma positsiooni uues maailmakorras; nõustub, et COVID-19 järgne maailm on täiesti erinev

ja sellel on kauguleulatuvad tagajärjed ELi välispoliitikale, ning usub, et COVID-19 on kinnitanud vajadust tugevama ja tõhusama ELi välis- ja julgeolekupoliitika järele;

9. nõuab tungivalt Atlandi-ülese partnerluse elavdamist, et võidelda tõhusamalt pandeemia ja muude suuremate rahvusvaheliste probleemide, näiteks kliimamuutuste vastu; tunnistab, et on vaja leida uus alus ELi ja USA vaheliseks koostööks, rõhutades vastastikust austust ja ühist tegevuskava, milles mitmepoolsus, rahvusvaheline õiglus, õigusriik ja inimõigused vastanduvad natsionalistlikele, autoritaarsetele ja hegemoonilistele ambitsioonidele;
10. on seisukohal, et selles muutuv kontekstis peab EL võtma initsiatiivi ja näitama eeskujuna, edendades mitmepoolseid lahendusi, tehes koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega, eelkõige ÜRO ja selle asutustega, Maailma Terviseorganisatsiooniga, Maailmapangaga, Rahvusvahelise Valuutafondiga (IMF) ja rahvusvaheliste piirkondlike organisatsioonidega, nagu NATO, püüdes teha tihedamat koostööd sarnaselt meelestatud riikidega, sealhulgas lõunapoolkeralt, edendades koostööd demokraatlike režiimide vahel ja tugevdades demokraatlikke väärtusi; tuletab meelde, et pandeemia on rõhutanud vajadust teha koostööd, et leida ühiseid lahendusi kogu inimkonda puudutavatele probleemidele;

Ameerika Ühendriigid

11. on mures selle pärast, et Ameerika Ühendriikide valitsus ei ole koostöövalmis, ei soovi võtta COVID-19 vastases võitluses juhtrolli ega osale vaktsiinidega seotud ühisalgatustes; on seisukohal, et alternatiivsed faktid ja valeteave, millega eitatakse pandeemia tõsidust, on ühises võitluses viiruse vastu väga eksitavad; nõuab, et nii EL kui ka USA tugevdaksid ühises võitluses COVID-19 pandeemia vastu koostööd ja solidaarsust teaduspõhise lähenemisviisi alusel, sealhulgas edendaksid õigeaegset teabevahetust ning vaktsiini ja strateegiliste meditsiiniseadmete teadus- ja arendustegevust, ning lahendaksid koos ka muid ülemaailmseid probleeme;
12. julgustab ametiasutusi võtma kasutusele head tavad Veneetsia komisjoni hea valimistava eeskirjast, mis sisaldab ka suuniseid valimiste korraldamiseks pandeemia ajal;
13. tuletab meelde, et Atlandi-ülene koostöö on jätkuvalt ELi välispoliitika oluline tugisammas ning et see on ELi ja USA vastastikuste julgeoleku- ja kaubandushuvide seisukohast ülimalt oluline; väljendab jätkuvat toetust Atlandi-ülelele liidule ja tihedamale strateegilisele Atlandi-ülelele koostööle; peab kahetsusväärseks, et COVID-19 kriisi ajal võeti ilma ELiga konsulteerimata ühepoolseid meetmeid, nt ELi Schengeni alalt USAsse reisimise piirangud;
14. peab kahetsusväärseks USA ülemaailmse osaluse vähenemist ja USA valitsuse otsust lõpetada Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) rahastamine ja loobuda avatud taeva lepingust, samuti USA praeguse administratsiooni üldist suundumust distantseeruda mitmepoolsetest organisatsioonidest, mis on loodud reeglitel põhineva liberaalse maailmakorra kehtestamiseks, või neid õõnestada (näiteks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu puhul);
15. rõhutab, et on vaja konsolideerida ja täiustada ELi ja USA koostööd, mis põhineb

vastastikusel austusel ja ühisel tegevuskaval, et kaitsta mitmepoolsust, rahvusvahelist õigust, jagatud demokraatlikke väärtusi, õigusriigi põhimõtet ja inimõigusi; märgib, et maailmas, mida iseloomustab suurriikide vaheline konkurents, jagavad Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid ühiseid väärtusi, mis on seotud olemasolevate rahvusvaheliste struktuuridega, ning on praeguses ebastabiilses rahvusvahelises keskkonnas asendamatud partnerid;

Hiina

16. märgib, et pärast COVID-19 puhangut on Hiina Rahvavabariik tugevdanud ülemaailmseid diplomaatilisi jõupingutusi, püüdes täita mitmepoolse süsteemi poliitilist vaakumit, mille on jätnud isolatsioonistlikum USA, ja püüdes haarata alternatiivse juhtimismudeliga domineeriva maailmajõu positsiooni; tunneb muret Hiina Rahvavabariigi jõupingutuste pärast saavutada piirkonnas tugevam võim, mille tulemuseks on piirivaidlused paljude naaberriikidega ja riigi strateegiliste huvide edendamine mitmepoolsete organisatsioonide kaudu; on seetõttu mures võimaliku võimunihke pärast globaalpoliitikas seoses Hiina liidrite vahetusega; taunib asjaolu, et Hiina valitsus kasutas pandeemia puhkemist ära selleks, et suruda peale riiklikku julgeolekuseadust ja suruda maha demokraatiameelset liikumist Hongkongis, hoogustada Taiwani ähvardamist ja suurendada tegevust Tiibetis ja Lõuna-Hiina merel, samuti uiguuride jõhkral tagakiusamist Xinyangis, ning mõistab hukka Hiina esindajate korduvad rünnakud ja surve liikmesriikide valitsustele ja demokraatlikult valitud poliitikutele ELis, näiteks Tšehhi Vabariigi presidendile ja Rootsi kultuuriministrile;
17. märgib, et Hiina andis pärast COVID-19 puhangut viiruse vastu võitlemiseks erakorralist abi ja nendib kahetsusega, et osa sellest oli puudulik või kehva kvaliteediga; tunnistab siiski ka selgelt geopoliitiliselt ja geomajanduslikult motiveeritud jõupingutusi, mida toetavad „viirusediplomaatia“ ja „hunt-sõdalase diplomaatia“, ning humanitaarabi politiseerimist; mõistab hukka Hiina katsed kasutada seda „viirusediplomaatiat“ ELi vastu eesmärgiga luua endast maailmale heategija kuvand; peab kahetsusväärseks, et Hiina on isoleerinud WHOo Taiwani; kutsub liikmesriike üles toetama Taiwani kuulumist vaatelejana Maailma Terviseorganisatsiooni, maailma terviseassambleesse ja muudesse rahvusvahelistesse organisatsioonidesse, arvestades, et Taiwan on viiruse riigis tõhusalt kontrolli all hoidnud, kuid neid asjatundlikke teadmisi ja kogemusi ei saa praeguses tervisekriisis rahvusvahelisel tasandil kasutada; kiidab Taiwani ametiasutuste antud abi;
18. on mures, et Hiina esialgses reaktsioonis COVID-19 pandeemia ülemaailmsele puhangule oli palju vigu ja puudus läbipaistvus, sealhulgas varjati probleemi ulatust, püüti manipuleerida ja teavet mitte anda, suhtlemine WHOga oli puudulik, esines tsensuuri, rikkumistest teatajate, inimõiguslaste ja kodanikest ajakirjanike mahasurumist, ähvardamist, tagakiusamist ja sunniviisilist kadumist ning kahtluste tekitamist COVID-19 ohvrite ametliku arvu suhtes, mis kõik on kahjustanud ELi suutlikkust COVID-19 kriisi ette näha, selleks valmistuda ja sellega toime tulla, ning see on läinud maksma inimelusid; nõuab seetõttu tungivald, et Hiina valitsus teeks täielikku koostööd sõltumatu rahvusvahelise uurimisega COVID-19 päritolu kohta, ning kutsub liikmesriike üles töötama välja tervikliku lähenemisviisi Hiina tõusule ja kaitsma ELi strateegilist autonoomiat;

19. nõuab, et Euroopa reageeriks Hiina intensiivsemale laienemisele enim mõjutatud liikmesriikide ja ELi naabrite suunas; juhib tähelepanu sellele, et praegune kiirustamine pandeemia tekitatud majanduslanguse ohjeldamiseks annab Hiinale võimaluse teha strateegilisi investeeringuid peamistesse sektoritesse, nagu telekommunikatsioon, transport ja tehnoloogia;
20. tunneb muret võimaliku laenuõksu pärast, millesse Aafrika riigid võivad COVID-19 tagajärjel sattuda, samuti kolmandate riikide suureneva poliitilise ja majandusliku sõltuvuse pärast Hiinast, kuna neil on majanduslanguse tõttu raske Hiinalt algatuse „Üks vöönd, üks tee“ raames saadud laene tagasi maksta; nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid aitaksid rahvusvahelistel foorumitel otsida otstarbekaid lahendusi kolmandate riikide võla vähendamiseks; nõuab, et EL ja liikmesriigid tagaksid, et humanitaarabiga seotud eranditel sanktsioonidest oleks viivitamatu ja praktiline tulemus, mis puudutab meditsiiniseadmete, -varustuse ja muu abi kiiret kohaletoometamist asjaomastesse riikidesse;
21. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles neid muresid tunnistama, vaatama läbi ELi ja Hiina suhted ning looma samal ajal dialoogi, kaasatuse ning tõelise koostöö ja konkurentsi õhkkonna, mis põhineb uuel, sidusal ja jõulisemal strateegial, mida on kohandatud vastavalt muutunud geopoliitilisele ja geomajanduslikule maastikule, ning pikaajalisel Hiina-strateegial, milles EL ja liikmesriigid teevad võimaluse korral koostööd, vajadusel konkureerivad ja kui vaja, seisavad selle eest, et kaitsta Euroopa väärtusi ja huve; on seisukohal, et EL peaks uue strateegia raames püüdma teha tihedamat koostööd selle piirkonna samasuguse mõtteviisiga riikide ja teiste demokraatlike riikidega, sealhulgas India, Austraalia, Uus-Meremaa, Jaapan ja Lõuna-Korea ning tegema tööd Euroopa strateegia loomise nimel India ja Vaikse ookeani piirkonnas, seejuures tuleks täiel määral kasutada ELi Euroopa ja Aasia ühendamise strateegiat;

India

22. märgib murelikult, et paralleelselt COVID-19 epideemia laienemisega Indias, kus praeguseks on registreeritud üle 90 000 surma, jätkuvad poliitilised repressioonid inimõiguste ja isikuvabaduste kaitsjate vastu kogukondlike pingete taustal, ning peab hädavajalikuks võtta see teema järgmise ELi ja India kõrgetasemelise dialoogi päevakorda;
23. rõhutab ELi ja India strateegilise partnerluse tähtsust, vajadust seda väärtustada ning teha koostööd stabiilsuse ja turvalisuse nimel, eriti India ookeanis ja Vaikse ookeani piirkonnas;

Venemaa

24. väljendab sügavat muret Venemaa Föderatsiooni süstemaatiliste katsete pärast õonestada ELi ühtsust ja selle reageerimist kriisidele, tekitada usaldamatust ELi ning Lääne-Balkani ja idapartnerluse riikide vahel väärinfo levitamise kampaaniate intensiivistamise kaudu alates COVID-19 pandeemia puhkemisest, ja küberrünnakute pärast teadusasutuste vastu, samuti humanitaarabi politiseerimise pärast; tunnustab Euroopa välisteenistust ja idanaabruse strateegilise kommunikatsiooni osakonda nende jõupingutuste eest Venemaaga seotud meediaväljaannete väärinfokampaaniate

tuvastamisel ja mahasurumisel mitmes liikmesriigis ning kutsub komisjoni üles suurendama oma jõupingutusi ja rahastamist Venemaa libauudiste vastu võitlemiseks;

25. tunnistab Venemaa pakkumise selget geopoliitilist ja geomajanduslikku mõõdet, mida toetab nn viirusdiplomaatia ja narratiivide kokkupõrge; võtab murelikult teadmiseks, et Venemaa võtab rahvusvahelisel areenil teatavaid kindlaid meetmeid, et edendada omaenda geopoliitilist tegevuskava; nõuab, et EL ei jätaks seda tähelepanuta ja hoiaks päevakorras konfliktid, millest Venemaa on huvitatud, näiteks Valgevene, Ukraina, Gruusia, Krimmi, Süüria ja Liibüa konfliktid;
26. väljendab sügavat muret Venemaa katsete pärast kasutada pandeemiat selleks, et riigis inimõiguste ruumi veelgi ahendada, toetada autoritaarseid režiime ja jätkata oma agressiivset välispoliitikat; rõhutab, et me ei tohi lubada Venemaa-sugustel riikidel kasutada kriisi selleks, et juhtida tähelepanu kõrvale nende olulistelt siseriiklikelt probleemidelt; tunneb muret põhiseaduse referendumide pärast, millega Venemaa president kasutas praegust kriisi oluliste põhiseaduse muudatuste vastuvõtmiseks, et pikendada ja kindlustada oma autoritaarset võimu Venemaal;
27. mõistab hukka Aleksei Navalnõi mõrvakatse ja nõuab, et viivitamata toimuks Navalnõi mürgitamise sõltumatu ja läbipaistev uurimine;
28. kutsub Venemaad üles heas usus ja rahvusvahelise reeglitepõhise korra raames mõistlikult panustama ülemaailmsesse kriisile reageerimisse; on mures praegu kasutusel oleva Venemaa uue vaktsiini tõhususe ja ohutuse pärast; tuletab meelde, et Venemaalt tarnitud meditsiinivahendite kvaliteet oli mõnel juhul väga madal ja seetõttu olid need ebatõhusad;

Jõulisem ELi välispoliitika, et kaitsta Euroopa huve, väärtusi ja mitmepoolset maailmakorda

29. tunnistab, et COVID-19 pandeemia tagajärjed võivad põhjustada ülemaailmseid julgeoleku-, sotsiaalmajanduslikke, keskkonna-alaseid ja poliitilisi riske ning on mures asjaolu pärast, et ülemaailmsed suurjõud nagu Hiina ja Venemaa olid valmis kriisi oskuslikult ära kasutama, et lüüa kõikuma mitmepoolsete organisatsioonide poolt toetatud reeglitepõhine maailmakord;
30. rõhutab, et mitmepoolne reeglitepõhine maailmakord on ülemaailmse rahu, õigusrõõgu ja demokraatia jaoks hädavajalik; on veendunud, et geopoliitilisel ELil peab olema koos sama mõtteviisiga partneritega kindlam roll selle kaitsmisel ja taastamisel; on veendunud, et EL peab otsima võimalusi võimude vaheliste pingete leevendamiseks, eriti kui need pinged pärssivad mitmepoolset tegevust; märgib, et COVID-19 kriis on näidanud nii vajadust tugevdada mitmepoolset koostööd, eriti tervishoiu ülemaailmses juhtimises, kui ka vajadust reformida rahvusvahelisi institutsioone; kutsub ELi liikmesriike ning asepresidenti / kõrget esindajat üles töötama välja ELi mitmepoolse tegevuskava, et edendada ja algatada mitmepoolsete organisatsioonide struktuurireforme;
31. nõuab, et uuritaks, kas on võimalik luua uus foorum mitmepoolse koostöö tegemiseks lääneliitlaste vahel, st ELi, USA, Jaapani, Kanada, Lõuna-Korea, Austraalia ja Uus-Meremaa vahel, tuginedes mitmepoolse strateegilise ekspordikontrolli

kooskõlastuskomitee (Coordinating Committee for Multilateral Strategic Export Controls) pärandile; rõhutab, et see uus komitee peaks olema pädev jälgima ja kontrollima tehnoloogia eksporti, kaubandusvooge ja tundlikke investeeringuid probleemsetesse riikidesse;

32. märgib, et ELi geopoliitilisi ambitsioone tuleb toetada piisavate eelarveeraldistega tulevases mitmepoolses finantsraamistikus, ning peab kahetsusväärseks, et Euroopa Ülemkogu on teinud ettepaneku kärpida välispoliitika vahendite eelarveridu; nõuab, et mitmeaastases finantsraamistikus aastateks 2021–2027 tugevdataks ELi välistegevuse eelarvet ning tagataks piisavad rahalised vahendid, et ELil oleksid vajalikud ressursid oma naabruses probleemide lahendamiseks ja COVID-19 geopoliitiliste tagajärgedega tegelemiseks ning selleks, et täita liidu eesmärk saada vastutustundlikuks geopoliitiliseks osalejaks;
33. rõhutab, et ainult tugev ja ühtsem EL, millel on avatud strateegiline autonoomia ning mida toetavad piisav ja usaldusväärne sõjaline võimekus, samuti vahendid ja mehhanismid partnerite toetamiseks, saab täita uues geopoliitilises keskkonnas jõulist rolli ja viia ellu tugevat välispoliitikat, ning on veendunud, et liikmesriigid peaksid andma komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale tugevamad ja selgelt määratletud volitused ELi nimel kõnelemiseks, näiteks luues mitmepoolsetes organites Euroopa koha; kiidab heaks eesistuja Charles Micheli järelduse, et „liidu strateegilise autonoomia suurendamine on äärmiselt oluline“;
34. usub, et teatavates välispoliitika valdkondades kehtiva ühehäälsuse nõude kaotamine aitaks ELil rakendada tõhusamat ja proaktiivsemat välispoliitikat, mis võimaldaks paremini eriolukordadele kiiresti reageerida; palub nõukogul või Euroopa Ülemkogul järgida komisjoni ja Euroopa Parlamendi üleskutset minna vähemalt inimõiguste või sanktsioonide küsimuses üle kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamisele, kohaldades üleminekuklauslit; rõhutab, et ELi finantsvõimendus on suurim siis, kui liikmesriigid tegutsevad üheskoos ühtse liiduna;
35. rõhutab relvajõudude olulist rolli COVID-19 pandeemia ajal; tunneb heameelt, et sõjavägi toetas tsiviilelanike abistamise operatsioone, eelkõige välihaiglatega, patsientide transpordiga ning varustuse jaotamisega, ning usub, et liikmesriikide relvajõudude põhjalikum ühisoperatsioon ja koordineerimine olemasolevates raamistikutes, nagu alalise struktureeritud koostöö projekt Euroopa meditsiinistaap, või uutest raamistikutes, nagu sõjaväehaiglarongid, võiks suurendada tõhusust ja aidata kaasa ELi valmisolekule pandeemiatega võitlemiseks; tunnistab vajadust, et sõjaväelased oleksid kaaskodanike toetuseks ja selliste oluliste ülesannete täitmiseks piisavalt koolitatud, ette valmistatud ja varustatud;
36. tunnistab vajadust vaadata läbi ELi julgeoleku- ja kaitsestrateegiad, et arendada strateegilist autonoomiat, sealhulgas tervishoiuvaldkonnas, olla paremini ette valmistatud ja vastupanuvõimelisem uute ja hübriidohtude ja tehnoloogiate suhtes, mis on muutnud sõjapidamise olemuse vähem tavapäraseks ja vaidlustanud sõjaväe traditsioonilise rolli, ning tuleviku suhtes, kus Venemaa ja Hiina on muutumas jõulisemaks; rõhutab, et on vaja tugevdada sõjaväelist liikuvust, et aidata liikmesriikidel võimaliku tulevase konflikti korral kiiremini ja tõhusamini tegutseda; rõhutab, et tulevastes julgeoleku- ja kaitsealastes strateegilistes suunistes tuleks neid arenguid

kajastada ja võtta arvesse COVID-19 laiemat geopoliitilist mõju ning käsitleda kõiki ohte, nagu uued pandeemia-, keemilised, bioloogilised, kiirgus- ja tuumaohud ning välised sekkumised, sealhulgas väärinfo või küberrünnakud; on veendunud, et arvestades uut poliitilist tasakaalu ja rahvusvahelise julgeolekukeskkonna võimalikku halvenemist pärast COVID-19, ei tohi ELi kaitse-eelarvet üldiselt ja eelkõige sõjaväelise liikuvuse eelarvet kärpida;

37. toetab vajadust jätkata, tugevdada ning vajaduse korral koordineerida koostööd ELi ja NATO vahel, sealhulgas Euro-Atlandi katastroofidele reageerimise koordineerimiskeskuse (EADRCC) või NATO sõjaväemeditsiini tippkeskuse tegevust, samuti võidelda COVID-19-ga seotud väärinfo levitamisega ja küberrünnakutega; nõuab, et toimuks tihe koordineerimine Euroopa Liidu Küberturvalisuse Ametiga (ENISA) ja amet pakuks tuge ning et tehtaks koostööd sõjalise võimekuse kavandamise ja arendamise valdkonnas;
38. nõuab uut institutsioonilist lähenemisviisi strateegilisele kommunikatsioonile, et tulla toime lääne liberaalseid demokraatiaid ohustavate probleemide ja riskidega, ning ELi kommunikatsioonistrateegiate laiendamist ja ajakohastamist, et ELi väärtused ja tegevus oleks nii ELis kui ka väljaspool, eriti naaberpiirkondades piisavalt nähtav; nõuab tungivalt, et Euroopa välis teenistus tugevdaks veelgi oma suutlikkust võidelda pahatahtliku välissekkumise ning väärinfo, hübrüidsõja, propaganda ja spionaaži vastu, moodustaks selleks muu hulgas spetsiaalsed strateegilise kommunikatsiooni rakkerühmad, mis keskenduksid tegevustele, mis levivad a) Hiinast ja b) Lähis-Idast, sh Iraanist, ning näeks ette rahalised tagajärjed riikidele ja valitsusvälistele osalejatele, kes levitavad ELi ja selle liikmesriikide killustamiseks ja kahjustamiseks tahtlikult väärinfot; kinnitab veel kord oma pühendumust töötada välja seadusandlikud ja muud kui seadusandlikud kooskõlastatud raamistikud ning parandada ELi tasandil kooskõlastamist ja teabe jagamist liikmesriikide vahel, et võidelda väärinfo vastu;
39. tunnustab EUvsDisinfo tööd ning kodanikuühiskonna, rohujuure tasandi organisatsioonide, sõltumatute ajakirjanike ja meediaorganisatsioonide rolli võitluses väärinfo vastu; rõhutab, kui oluline on ELi põhimõtteline hoiak võitluses desinformatsiooni vastu, mis on seotud COVID-19 viiruse levikuga ja küberrünnetega kriitilise tähtsusega taristu vastu; kutsub sotsiaalmeedia platvorme üles tegutsema ennetavalt ja võtma meetmeid, et hoida ära COVID-19 viirusega seotud väärinfo ja vihakõne levikut, ning investeerima kyberkuritegude vastasesse võitlusesse ja suurendama teadlikkust sellest kasvavast ohust;
40. rõhutab, et ELil on ligi 500 miljoni inimesega suurim ülemaailmne tarbijaturg, mis annab talle maailmas märkimisväärse mõjuvõimu, ning on veendunud, et komisjon peaks geopoliitilisel tasandil seda mõjuvõimu ELi huvide kaitsmiseks kasutama, sh kaubanduspoliitika kaudu, kui teised riigid ei ole valmis järgima inimõigusi, õigusriigi põhimõtet või rahvusvahelisi lepinguid;
41. märgib, et COVID-19 pandeemia on näidanud, et tuleb vähendada ELi sõltuvust kolmandatest riikidest teatavates strateegilistes ja elulise tähtsusega sektorites nagu tervishoid, ning toetab kindlalt kõige olulisemate tarneahelate mitmekesistamist ja ümberpaigutamist; juhib tähelepanu sellele, et COVID-19 on tõstnud esile vastastikuse seotuse ja sõltuvuse nõrgad kohad ning toonud kaasa kasvava proteksionismi; rõhutab

seetõttu, kui oluline on leida õige tasakaal meie väärtusahelate vastupanuvõime parandamise, mis on vajalik strateegilise autonoomia saavutamiseks, ELi ülemaailmse konkurentsivõime tugevdamise ja võimalikult avatud kaubandussuhete säilitamise vahel;

42. tuletab meelde oma tungivat nõudmist luua enne 2020. aasta lõppu inimõiguste tõsiste rikkumistega tegelemiseks kogu maailmas rakendatav tugev sanktsioonirežiim, mis oleks ELi versioon nn Magnitski aktist; rõhutab, et see peaks sanktsioonide kehtestamise kriteeriumina hõlmama kõrgetasemelise korrupsiooni juhtumeid; väljendab heameelt president von der Leyeni teate üle, et komisjon esitab peagi ettepaneku, ning kutsub Euroopa Ülemkogu üles võtma ülemaailmse ELi inimõiguste sanktsioonide mehhanismi vastu otsusega, mis on seotud liidu strateegiliste huvide ja eesmärkidega vastavalt ELi lepingu artikli 22 lõikele 1;
43. tunneb tõsist muret COVID-19 pandeemia ebaproportsionaalse negatiivse mõju pärast rändajatele ja pagulastele; nõuab tungivalt, et valitsused tugineksid oma välispoliitikas pandeemiale reageerimisel inimõiguste ja -väärikuse austamisele ning otsiksid lahendusi, milles arvestaks rändajate ja pagulaste haavatava olukorra ja nende vajadusega kaitse järele, kooskõlas solidaarsuse ja partnerluse põhimõtetega, ning tagades rändeks piisavad ja ligipääsetavad seaduslikud lahendused; rõhutab, kui oluline on tagada varjupaigaõigus kogu maailmas;
44. kutsub ELi üles osalema ülemaailmses kampanias, et propageerida ÜRO soovitusi vähendada kinnipeetavate arvu, rakendades madala riskiastmega õigusrikkujate ennetähtaegse, ajutise või ajutise vabastamise kavasid; nõuab eelkõige, et vabastataks kõik isikud, kes on kinni peetud kriitiliste või lahknevate seisukohtade väljendamise või inimõigustega kaitsmise eest, ning pooldab sisserändajate kinnipidamisasutuste ja suletud pagulaslaagrite kasutamise vähendamist;
45. tunnistab naiste otsustavat rolli COVID-19 kriisiga toimetulemisel ja pandeemia soolist mõju; on jätkuvalt sügavalt mures enneolematu lõivu pärast, mille COVID-19 kriis on toonud kaasa soolise võrdõiguslikkuse edendamisele kogu maailmas seoses nii kodu- kui ka riikliku hoolduse ebavõrdse jaotusega, kus naised moodustavad umbes 70 % kogu maailma tervishoiutöötajast, ning nõuab, et kogu maailmas võetaks pandeemiale reageerides arvesse naiste ja tõrjutud rühmade vajadusi, kuna nad on ikka veel harva esindatud läbirääkimistel, kus arutatakse kriisile reageerimist;
46. on veendunud, et inimõigustel põhinev reageerimine COVID-19 pandeemiale on kõige tõhusam, kaasavam ja jätkusuutlikum lähenemisviis praeguse kriisi ohjamiseks; tuletab meelde, et kolmandate riikide reageerimisel COVID-19 kriisile ei tohi rikkuda inimõigusi ega rahvusvahelist õigust ning peab piirduma rangelt vajalike ja proportsionaalsete meetmetega, mida tuleb korrapäraselt kontrollida ja ajaliselt piirata; kutsub ELi delegatsioone üles jälgima tähelepanelikult ülemaailmset inimõiguste olukorda, tuvastama suundumusi ja toetama rahvusvahelisi, piirkondlikke ja kohalikke organisatsioone, kodanikke ja kodanikuühiskonda nende jõupingutustes pöörata tagasi COVID-19 kriisi negatiivne mõju inimõigustele kogu maailmas; palub komisjonil tagada, et COVID-19 tagajärjed ei kahjustaks ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskavas (2020–2024) juba sätestatud ELi väärtuste ja inimõigustega seotud kohustuste elluviimist;

47. rõhutab, et ELi juhtimine ja toetus on strateegilist tähtis liidu naabruses nii idas, lõunas kui ka Arktika piirkonnas, aidates naabritel COVID-19 pandeemiaga võidelda; nõuab, et naabruses toetataks rohkem demokraatiat, õigusriigi põhimõtet, inimõigusi ja reforme;
48. rõhutab, et EL peab andma Lääne-Balkani riikidele, kes ei ole veel ELi liikmed, õiglase võimaluse ELiga ühinemiseks ning et EL peab tugevdama jõupingutusi sellesse piirkonda investeerimiseks; rõhutab, et hoolimata käimasolevast pandeemiast jätkatakse ELi laienemisprotsessi ja EL keskendub endiselt Lääne-Balkani reformiprotsesside toetamisele; kiidab komisjoni finantsabi algatust ja Lääne-Balkani riikide kaasamist ELi ühisesse meditsiiniseadmete hankesse, et toetada neid riike COVID-19 pandeemia vastu võitlemisel; nõuab kõigi Lääne-Balkani riikide kaasamist ELi solidaarsusfondi ja kordab, et meie partneritele antava abiga peab kaasnema jõuline teavituskampaania;
49. rõhutab, et COVID-19 kriis võib destabiliseerida Aafrika riike, kellel on sageli habras tervishoiutaristu ja suured võlad, toimides sel viisil konflikti mitmekordistava tegurina; nõuab, et ELi ja Aafrika koostööd tugevdataks ja koordineeritaks tõhusamalt, laiendatakse erainvesteeringuid, tugevdataks finantsabi ja taastekavu ning pakutaks alternatiivi Hiina investeeringutele; nõuab, et EL jätkaks tõhustatud dialoogi, mis viiks ELi ja Aafrika tippkohtumiseni ning töötaks selle nimel, et Aafrikast saaks ELi pikaajaline, usaldusväärne ja lähedane partner;
50. rõhutab, et sanktsioonid ei tohiks takistada ulatuslikku reageerimist COVID-19 pandeemiale; rõhutab, et Iraani erijuhul tuleb kaubavahetust toetava rahastamisvahendi (INSTEX) kohaldamisala laiendada ja et seda mehhanismi tuleks kasutada meie humanitaarsete tõhustamiseks;
51. toonitab, et lisaks pidevale võitlusele relvastatud terrorirühmituste, sealhulgas džihaadivõitlejate vastu peavad ELi partnerid Saheli-Sahara ja Aafrika Sarve piirkonnas tegelema COVID-19 pandeemia enneolematute tagajärgedega;
52. on seisukohal, et ELi suhted Ladin-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikidega on strateegilise ja ülisuure tähtsusega; rõhutab, et Ladina-Ameerika on üks piirkondadest, mida COVID-19 pandeemia kõige rängemini tabas; kutsub komisjoni üles jätkama koostööd Ladina-Ameerika riikidega, seadma sisse tõhustatud koostöö COVID-19 probleemi lahendamiseks, aitama neid riike taastamiskavades ja toetama neid poliitiliselt, et vältida nende liigset sõltuvust teiste geopoliitiliste osalejate abist; nõuab, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid viiksid ellu kestliku arengu tegevuskava 2030 ja kestliku arengu eesmärgid ning juhendaksid neist majanduse taastamisel;
53. märgib, et praegune COVID-19 pandeemia on avaldanud negatiivset mõju käimasolevatele ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonidele, eelkõige ELi väljaõppemissioonidele sellistes kohtades nagu Mali, Somaalia ja Kesk-Aafrika Vabariik; tuletab meelde, et Euroopa kohalolek ja usaldusväärne pühendumus on COVID-19 pandeemia humanitaarsete ja sotsiaalmajanduslike tagajärgede leevendamisel ülioluline; nõuab konfliktide ennetamiseks või leevendamiseks loodud ÜJKP missioonide tugevdamist, seda eriti ELi vahetus naabruses, et aidata stabiliseerida juba niigi ebakindlaid olusid ning vältida konfliktide ja vägivalda taaspuhkemist COVID-19 põhjustatud täiendavate pingete tõttu; kutsub liikmesriike üles tegema

selliste missioonide ja operatsioonide jaoks kättesaadavaks rohkem tsiviil- ja sõjalisi töötajaid ning nõuab sellega seoses ka Euroopa rahutagamisrahastu kiiret vastuvõtmist; nõuab tungivalt, et Euroopa välis teenistus töötaks ÜJKP missioonide ja operatsioonide vastupidavuse ja kestlikkuse tagamiseks selliste kriiside ajal nagu COVID-19 pandeemia; rõhutab, et sellises olukorras on tähtis säilitada ÜJKP missioonide ja operatsioonide järjepidevus; nõuab, et uuritaks põhjalikult COVID-19 mõju ÜJKP operatsioonide ja missioonide ettevalmistusele, valmisolekule, vägede moodustamisele, töötajate turvalisusele ning järjepidevusele;

54. kutsub Euroopa välis teenistust, komisjoni ja liikmesriike üles integreerima ELi välis- ja julgeolekupoliitikasse soolise võrdõiguslikkuse, soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise ja valdkonnaülese perspektiivi, sealhulgas võrdse ja mitmekesise esindatuse, ning tunnustama naiste ja teiste tõrjutud rühmade erinevaid kogemusi, kellele see pandeemia avaldas kahjulikku mõju;
55. usub kindlalt, et kliimamuutuste alane koostöö võiks olla alus laiemale ülemaailmsele koostööle vastuseks COVID-19-le, tugevdades mitmepoolset süsteemi ja taastades usku reeglipõhise korra vajadusse;
56. on arvamusel, et COVID-19 kriis on juhtinud tähelepanu meie liidu teatavatele kitsaskohtadele ning näidanud, kui väga on vaja tulemuslikku, tõhusat ja autonoomset liitu, nii siseselt kui ka maailma areenil, ja mehhanisme kriiside ennetamiseks ja nendega toimetulekuks, sh rahastamisvahendeid; on veendunud, et Euroopa tuleviku käsitlev konverents on hea platvorm, mille toel jätkata ELi välispoliitikas tõhusama otsustusprotsessi loomist; on seetõttu võtnud kindlalt sihiks, et konverentsi tuleb alustada niipea kui võimalik;
57. märgib COVID-19 mõju haavatavamatele piirkondadele, sealhulgas konfliktipiirkondadele ja vähim arenenud riikidele; nõuab tungivalt, et asepresident / kõrge esindaja tegutseks kohalike ja piirkondlike relvarahude ja vaherahu sõlmimise nimel ning toetaks ÜRO peasekretäri António Guterresi ülemaailmse relvarahu algatust; tuletab meelde, et abi andmisel tuleb erapooletuse ja neutraalsuse humanitaarpõhimõtteid, sealhulgas reageerida COVID-19-ga seotud vajadustele; nõuab, et EL kaitseks humanitaarabi kättesaadavust kaugetes konfliktipiirkondades ja edendaks humanitaarkoridoride loomist; rõhutab, et igasugune välistegevus konfliktidest mõjutatud riikides peab põhinema konfliktitundlikul riskide ja haavatavuse hindamisel, sealhulgas seoses naiste tulevikuväljavaadetega ja erilise tähelepanu pööramisega rahuloomele;
58. tunneb heameelt selle üle, et EL ei nõustu vaktsiini-natsionalismiga; kordab, et ELil on juhtroll, et hõlbustada kogu maailma inimeste jaoks õiglast juurdepääsu vaktsiinidele; kutsub komisjoni üles tegema koostööd oma rahvusvaheliste partneritega, tagamaks, et kedagi ei jäetaks kõrvale, kui vaktsiin on kättesaadavaks tehtud;

o

o o

59. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogu eesistujale, nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja

julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikidele.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	26.10.2020						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">49</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">12</td> </tr> </table>	+:	49	-:	6	0:	12
+:	49						
-:	6						
0:	12						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	<p>Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Bănescu, Lars Patrick Berg, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Charlie Weimers, Salima Yenbou, Željana Zovko</p>						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Robert Biedroń, Vladimír Bilčík, Andrzej Halicki, Assita Kanko						

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

49	+
EPP	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Željana Zovko, Andrzej Halicki, Vladimír Bilčík
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Robert Biedroń
RENEW	Petras Auštrevičius, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
GREENS	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Salima Yenbou
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi

6	-
EPP	Kinga Gál
ID	Harald Vilimsky, Thierry Mariani, Jérôme Riviére, Lars Patrick Berg
NI	Kostas Papadakis

12	0
S&D	Dietmar Köster, Sergei Stanishev
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
ECR	Charlie Weimers, Anna Fotyga, Hermann Tertsch, Assita Kanko, Jacek Saryusz-Wolski
GUE	Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Giorgos Georgiou

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu